

IMPULS

▪ jurnalul adolescenței tale!

IMPULS

NR.8 | mai | MMVIII

Editorial. Școala	»	05
Despre alegeri în viața ta sexuală	«	06
Despre melancoliile unui singuratec: O.Paler	»	09
„...am doar 18 ani...”	«	11
În spatele minții	»	12
Poesis	«	14
O călătorie cu peripeții	»	16
Banii & banii	«	17
Chinurile limbii române	»	19
Arme neletale	«	18
Enciclopedia	»	23
Gradul și temperatura	«	24
Perpetuum mobile. Bioetanolul	»	26
Modele de succes ☺	«	28
Cu amintirea pe umăr	»	30
Cuvinte aiurea	«	31
Poluarea aerului și sănătatea	»	33
Mândria de a fi român	«	36
Din gazeta de perete...	»	39
Blobitectura	«	40
Mens sana in corpore sano	»	41
Calendar cultural	«	42

revista_impuls@yahoo.com | www.impulsenergetic.wordpress.com

ȘCOALA, prin proiectele sale, este cea mai importantă instituție de cultură și educație, principalul pilon pe care se structurează caracterul viitorului om! A forma oameni înseamnă a forma caractere, a modela conștiințe. Materialul uman este cel mai greu de modelat. A lucra cu omul înseamnă a lucra cu sufletul și mintea lui, dar și a lupta cu moștenirea ereditară nonconformistă. Mintea umană este un labirint în care te poți rătăci dacă nu-l cunoști foarte bine. Modelarea minții cere timp, efort, răbdare și perseverență. Fiecare este un unicat, pe care trebuie să-l înveți să se integreze în societate, acolo unde se potrivește cel mai bine. Modelarea caracterelor cere oameni de caracter. Nu poți educa un om dacă nu ești tu însuși educat, iar educația nu se poate face cu calculatorul. Trebuie mult suflet, înțelegere, bunăvoință și răbdare, ceea ce o mașină nu are. Nici instruirea nu se poate face numai prin calculator. Dacă nu trece prin inimă este seacă, fără putere, neproductivă. Este ca o memorare fără logică. Diferența între un toțilar și un elev inteligent este că primul doar memorează, iar celălalt gândește și simte ceea ce citește, dar gândește și la ce-i poate folosi ceea ce a citit.

Școala își propune să dezvolte un mediu favorabil învățării, să le ofere elevilor un start solid în educație, prin dezvoltarea deprinderilor și îmbogățirea cunoștințelor, prin modelarea personalității lor. De asemenea, dorește să devină o minicomunitate ordonată, atentă, bazată pe valoarea respectului, cu o personalitate bine definită ce va fi în legătură directă cu tradiția și valorile locale.

Înainte de toate, școala trebuie să pregătească tinerii și copiii pentru viață, ca aceștia să facă față tuturor încercărilor care le pot apărea în timp. Copilul trebuie învățat să gândească și să aplice în viață ceea ce asimilează pe băncile școlii, altfel întreaga muncă depusă devine inutilă.

În altă ordine de idei, elevul trebuie să conștientizeze faptul că viața e imprevizibilă, nu se întâmplă totul ca la carte, pot exista situații în care deciziile luate să fie greșite. Și trebuie trase învățăminte de pe urma acestor greșeli pentru a nu le repeta.

Cu alte cuvinte, trebuie să fii chibzuit în a învăța, dar și în a aplica cele asimilate. Până la urmă, viața e ea însăși o școală pe care trebuie să învățăm să o parcurgem și să o absolvim cu succes.

Școala trebuie să dezvolte deprinderile intelectuale, să trezească noi pasiuni și noi căutări pe tărâmul culturii, științei...; să determine o permanentă și tumultuoasă dorință de a afla cât mai mult, de a explora "teritorii" necunoscute, fascinația și exaltarea în fața unui domeniu care mai are încă secrete ce așteaptă să fie descoperite. Școala trebuie să te învețe să vrei mereu să fii tot mai bun, să te autodepășești, să fii perseverent și să te ferești de mulțumirea de sine, care poate reprezenta, în sine, o limită.

În concluzie, trebuie ca mereu să existe o interdependență între noțiuni și practică, între teoria abstractă și viața concretă, întrucât tot ceea ce înveți trebuie să-ți folosească, într-un fel sau altul, în viața reală.

CAMPANIA DE
**EDUCATIE
SEXUALA**

**Învată să te
CUNOȘTI!**

www.energeticnr1.wordpress.com

DESPRE ALEGERI ÎN VIAȚA TA SEXUALĂ

» IOANA ULMEANU

Redactor TABU

“
*Momentul în care
îți începi viața
sexuală este
alegerea ta. Nu
există o vârstă mai
bună sau mai puțin
bună pentru asta.*

”

Dacă ești la liceu, probabil că ți-ai început deja viața sexuală. Așa zic statisticile. Și nu e rău. Știi că, probabil, mama ta nu știe încă. Și mai știi că nici nu te-ai dus până acum la medicul ginecolog. Ar cam fi cazul să te duci. Citește în continuare ca să vezi de ce.

Momentul în care îți începi viața sexuală este alegerea ta. Nu există o vârstă mai bună sau mai puțin bună pentru asta. Există, însă, momente prielnice să afli mai multe despre lucrurile care se pot întâmpla atunci când faci sex. Țasta e unul dintre ele.

Un prieten al meu spunea că sexul, chiar și atunci când e rău, tot bun este. *Pentru că e sex.* Eu am să îți spun că sexul nu e bun decât atunci când e sigur. Cred că știi deja ce înseamnă «safe sex»: să folosești întotdeauna prezervativul. Da, chiar de fiecare dată când faci sex. De la început. Chiar și cu prietenul tău cu care ai o relație de durată.

Știi că teama ta cea mai mare este să nu rămâi însărcinată. Dar mai sunt și alte lucruri de care ar trebui să te ferești. Infecțiile cu transmitere sexuală sunt toate acele boli pe care le poți contacta în timp ce faci sex. Și sunt multe. Dacă ți se pare că nu ți se poate întâmpla tocmai ție să contactezi o astfel de boală, te sfătuiesc să te gândești de doua ori. După ultimele calcule, în România sunt cu vreo 20% mai multe cazuri de sifilis decât în restul țărilor din Uniunea Europeană. Suntem singura țară europeană în care se mai nasc, încă, copii cu sifilis congenital. În ultimii doi ani, cele mai multe cazuri de noi infecții cu HIV s-au înregistrat în segmentul de vârstă 15-19 ani. Adică la oamenii de vârsta ta. Atât sifilisul, cât și HIV sunt mortale. Și nici una dintre ele nu se vede. Cel puțin la început. Atunci când vei vedea deja simptomele, s-ar putea să fie cam târziu să le tratezi.

Pe lângă astea, mai sunt o mulțime de infecții de care ar trebui să te temi: hepatitele B și C, chlamidia, herpesul genital, gonoreea, candidoza, HPV. Nu trebuie neapărat să te sperie toată înșiruirea asta de nume și nici nu e nevoie să faci cine știe ce ca să nu le capeți.

E de ajuns să folosești un prezervativ la fiecare contact sexual. Și când spun fiecare, vorbesc serios. Dacă folosești prezervativul doar de 4 ori din 5 este ca și când nu l-ai folosi deloc. Și nu trebuie să uiți să îl utilizezi corect.

Crezi, desigur, că știi tu mai bine cum se folosește corect un prezervativ. Dar eu nu cred că te uiți de fiecare dată la termenul de expirare scris pe ambalaj. Cred că uneori îl desfaci cu unghiile sau cu dinții și asta e de ajuns ca să îl înțepi puțin. Mai cred că nu ai tot timpul un prezervativ la tine. Te înțeleg, nu ai vrea să afle toată lumea. Dar gândește-te: ce te interesează mai mult? O ceartă cu mama sau o boala care îți va afecta întreaga viață? E decizia ta.

Ultimul lucru pe care vreau să ți-l spun e să nu renunți prea ușor la prezervativ. Chiar dacă ai un prieten stabil, asta nu înseamnă că nu poți lua o infecție cu transmitere sexuală. Știi că el te iubește și nu te-ar înșela niciodată, dar este foarte posibil să aibă o infecție și să nici nu știe. Ți-am mai spus că cele mai multe și mai grave boli nu au nici un fel de simptome la început. Așa că ar fi bine să folosești prezervativul... ca un semn de respect față de tine și față de celălalt.

Dacă, însă, te hotărăști că nu mai ai nevoie de prezervativ, ia-ți prietenul de mână și duceți-vă să vă testați împreună. Faceți asta la fiecare 6 luni. Știi că testele astea costă ceva, dar este vorba, iarăși, despre o alegere: o rochiță nouă sau liniștea și sănătatea ta?

Viața sexuală este o chestiune care ține de maturitate. Alegerile și responsabilitatea sunt, și ele, semne ale maturității. Ai grijă ce alegeri faci.

“
Viața sexuală
este o chestiune
care ține de
maturitate.
Alegerile și
responsabilitatea
sunt, și ele,
semne ale
maturității.
”

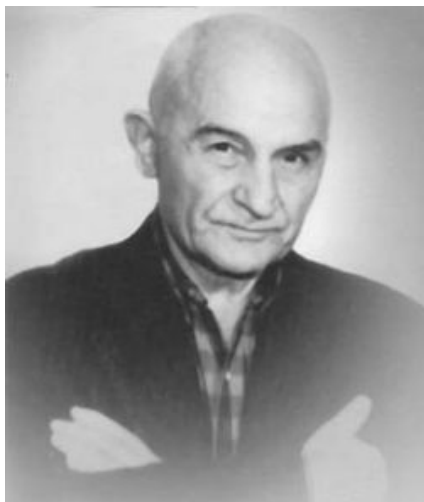

DESPRE MELANCOLIILE UNUI SINGURATEC – OCTAVIAN PALER

»» PROF. MARINELA PÎRVULESCU

Grupul Școlar Energetic Nr.1 – Târgu Jiu

În 7 mai 2008 se împlinește un an de când Octavian Paler „s-a mutat într-o stea”. În urmă cu doar câțva timp, în octombrie 2004, orașul Târgu-Jiu găzduia pentru un scurt popas cultural o personalitate marcantă a vremii, pe Octavian Paler. Evenimentul a fost întâmpinat de oameni ai culturii gorjene, precum Ion Cepoi, Valentin Tașcu, Alexandra Andrei, Elena Roată, în sala Teatrului Dramatic „Elvira Godeanu” ticsită de tineri iubitori de literatură. Vizita la Târgu-Jiu a fost prilejul de a lansa la acea vreme „Autoportret într-o oglindă spartă”, carte ce se integrează memorialisticii, acea „soră vitregă a literaturii”. Nu îmi propun acum să realizez o recenzie a acestei cărți (poate o voi face cu altă ocazie), ci doar să consemnez un mare act de cultură petrecut în urbea noastră.

Dialogul a fost generat desigur de semnificațiile cărții, fiind o pârghie de catifea înspre viața comună, de zi cu zi a celor ce își consumă destinul sau își trăiesc viața, în măsura în care resorturile acestei scrieri se regăsesc într-o problemă mai veche: ce lasă în urmă sa **O.P.**? O biografie? Sau un destin? Oglinda devine forma metaforică a memoriei. Este o „oglină spartă”, deoarece trecutul este prea fragmentat pentru a fi redat integral prezentului. Cioburile (a se citi „clișeele trăite, amintirile”) devin astfel expresia unor piese ale unui puzzle neterminat.

Simplitatea și naturalețea gesturilor eseistului, dar și vocea caldă, pregătită parcă pentru a face confesiuni au creat momente de sinceră comunicare. „Pentru a vă explica mai bine de ce mă simt emoționat în aceste momente, și într-un fel surprins – spunea în acel octombrie plin de melancolie **O. P.** - dați-mi voie să vă povestesc ceva: am transmis un comentariu unui post de radio, gânduri legate de un fapt divers: în comuna Moneasa, județul Arad s-

a deschis o librărie. Dar această librărie are un specific – librarul este orb. Acest librar care poate doar să audă (are o fonotecă de peste 30.000 de titluri) a deschis librăria și a declarat: „Nu m-a interesat niciodată să fac bani din cărți. Faptul ca nu văd nu este un motiv de îngrijorare pentru siguranța cărților. Cine mai fură azi cărți?!?” . Acest lucru îi provocase lui **O.P.** trei gânduri: **1.** conform unor date statistice, numărul cititorilor virtuali în România este de 100.000. Concluzia ar fi că multe milioane de compatrioți pot trăi foarte bine fără carte! **2.** obiectivul librarului este unul de suflet. Orbul nu vrea să facă bani într-o societate în care banul este ridicat la rang de valoare. Azi banii țin loc de bun simț, de valoare. **3.** Cine mai fură azi cărți? Trebuie să-i dăm dreptate. Se fură cabluri electrice, sine de cale ferată, speranțe, orice, dar cartea nu mai e în România nici măcar un lux, e doar o marfă fără valoare. Tocmai din aceste motive, **O.P.** se simțea atunci obligat la o erată: „ori Târgu-Jiu este un oraș nespecific României, ori cei care evaluează numărul cititorilor la 100.000 se înșeală!”

Momentul a reprezentat un bun prilej pentru cel plecat cu mult timp înainte din mitologia sacră a unui sat pe nume Lisa de a face, cu obiectivitatea analistului Paler, o diagnoză a societății în care trăim. Cu tristețe în glas spunea ca „tinerii sunt ghidați de o busolă în care Nordul e înlocuit cu Euro. Ei nu mai au nevoie de idealuri, nici de caractere”. Un lucru dureros pe care în mod normal nu îndrăznim să-l rostim, pentru ca lezează. Lezează orgolii. Cu aceeași ocazie a prezentat o evoluție a barbarului. Barbarul venea odinioară calare, îmbrăcat cu piei de animale. Neobarbarii de azi nu vin din afara cetății, ci sunt înăuntru. Neobarbarul a evoluat, schimbând calul cu mercedesul, iar pieile de animal cu hainele croite la firme de lux. Diferența? Barbarul era analfabet, în vreme ce neobarbarul are diplomă. Totuși, grosolănia e aceeași; au oroare de cultură: o acceptă, o tolerează, dar dacă poate să agonizeze, mai bine așa.

În ceea ce privește poiesitul cărții, autorul mărturisea: „cartea am scris-o pentru mine, dintr-o nevoie a mea de a mă privi cât mai aproape de adevăr înăuntrul meu. Cât de departe merge sinceritatea? Sinceritatea absolută e imposibilă. Pudori, temeri, chiar când suntem singuri vrem să părem mai buni decât în realitate. Rousseau spunea: „pot să mă recunosc orice mă învinovățește, nu pot însă a recunoaște ce mă face caraghios”. Definindu-se ca specialist în paradise pierdute și percepând melancolia asemenea lui V. Hugo, „ca fericirea de a fi trist”, **O.P.** afirma că nu putea să nu se refugieze în amintiri, pentru că nu putea să facă abstracție de propriile-i obsesii. Nevoia de confesiune este astfel justificată, deoarece fiind un introvertit, așa cum însuși se caracteriza, nu avea cum să scape de propriul sau eu. Fiecare om are haosul său personal, iar a te privi într-o astfel de oglindă reprezintă singurul mijloc de a pune puțină ordine. Cartea reprezintă o parte din sufletul autorului, un suflet sensibil ce a vibrat dramatic la timpurile și timpul în care a trăit. În ce măsură se justifică tonalitatea confesiunii personale rămâne posterității să judece.

reflexii într-un ochi de apă

„...am *doar* (18) ani !!... \$unt *Nebun*, (iubesc) & nu am bani...”

» CRISTINA ELENA BRĂDUȘCĂ, 11G

Colegiul Național Tudor Vladimirescu – Târgu Jiu

Se spune că în viața unui om sunt trei momente de maximă importanță: când se naște, când moare și când... împlinește 18 ani. În mod normal aș spune și căsătoria, nașterea primului copil, divorțul... dar în ziua de astăzi acestea sunt doar variante posibile, nu sigure. Nu

vreau să insist asupra acestor evenimente ci prefer să mă focalizez asupra celui care, printre elevii de liceu, se bucură de o popularitate maximă: majoratul.

Cu toții așteaptă împlinirea vârstei de 18 ani. În trecut acesta avea un rol important, fiind semn al maturității... însă în ziua de astăzi lucrurile s-au schimbat puțin... mai mult. O dată cu împlinirea minunatei vârste, automat vine și o minunată petrecere... bine nu întotdeauna, dar de cele mai multe ori. Lângă această petrecere, care în zilele noastre se poate asemăna cu ușurință cu un botez sau nuntă – asta din perspectiva ținutelor „fastuase”, mâncării, localului care este de cele mai multe ori restaurant și cel mai important numărul invitaților – urmează să dai, ca tot omul pentru permis. Cine împlinește în ziua de astăzi 18 ani și nu are permis? Păi nimeni... și dacă se poate că o dată cu permisul să vină și mașina... și mai bine. Așa că... ce aș putea să zic... cred că partea cu „nu am bani” începe să se transforme încet-încet până când o să se ajungă și „chiar am bani”. Acum ar trebui să fiu o persoană ipocrită să spun că așa se întâmplă în toate cazurile... însă din câte mi-au permis ochii să văd și să aud... nu am putut trage decât această concluzie. Și la drept vorbind... de curând și eu am împlinit 18 ani... și sincer, când mi se adresează clișeul: „Cum e la 18 ani?”, răspund cu cea mai mare sinceritate: ca și la 17...

Sunt de părere că fiecare etapă de vârstă are frumusețile ei pe care ar trebui să le descoperim și de care ar trebui să ne bucurăm la timpul potrivit în momentul potrivit... nu să ne grăbim, să încercăm să sfidăm timpul pentru că o data trecute... ele nu se mai întorc.

ÎN SPATELE M ÎNȚII

» ALEXANDRA BURCHE, 12A

Grupul Școlar Energetic Nr.1 – Târgu Jiu

Suspine susținute mute, pledoarii indiscutabil omorâte din lipsă de speranță... un mutum de ecouri inundă oaza răsărită în mintea poposită de gânduri. Un singur cântec are sens, dar nimic nu trece de urechea mută a literelor cojite în zidul melodiei vechi și totul devine neutru în încăpere.

Gândești la ce să te gândești să îți distragi atenția de la tentația morbidului, oglinda îți stă însă în față și șoptește, suspinând adierea vântului: „scăparea ta, e departe de realitate.” Devii un munte de furie și simți cum îți curge prin vene otrava cuvântului „nedreptate”; Iar în tot acest timp fața din oglindă, prăfuită de înțelepciunea vremii, îți zâmbește amar cu sunetul unei lacrimi lipite în umbra palidă a buzelor uscate de atâta așteptare... capul ți-l lași ușor pe spate și privești cu disperare în sus;

Zidul pare să urle de durere, iar copacii te strigă pe nume, te îndeamnă să le înțelegi șirul gândurilor ce le aparține. Privești în jur la mizeria infectă cu care te stropește mediul ce l-ai ales și încerci să păstrezi ceva din blândețea privirii inocente și pure, dar se zice că o palmă nu e mai caldă decât o îmbrățișare cu spini ascunși,... iar sărutul îți arde și sufocă

obrazul în locul unde cândva credeai că ai primit o dragoste sinceră, fără locuri îmbibate în falsitate. Totul, însă se rezumă la așteptare, la blândețea răului deja făcut. Trecutul te ține de mână și cu un gest îți pălește și singurul fir de realitate de care te ți în disperarea cunoscutei dezamăgiri.

Deja ai ajuns departe, în spate, se aud voci de copii râzând, înecați în ecoul amintirii prețuite. Toți stau în jurul tău, se vede umbra a ceea ce ai fost și lin pe obraz, o lacrimă îți încălzește pielea; pui mână să o aduni și simți aceeași durere amintită în vânătaia feței bătută de batjocura celor ce acum, o adună de pe jos... simți aceeași moleșală de viață și aceeași inimă, ce pentru câteva secunde se oprește să examineze ce se întâmplă cu tine: ești înapoi, te oglindești în ochii lor plini de ură, ești agățată de inima lor plină de răutate, ambițioasă de copilăroasă, plângi deznădăjduită iar ura începe ușor să îți înlocuiască sângele rece. Îți revezi lupta de altădată,... o luptă atât de disperată încât rănilor îți încep încă odată, să zbiere a durere. Priveai lumea prin ochii plini de vorbele lor, aparent, singura ta scăpare lumina neagră pe fundalul până atunci colorat. Întinzi mână să atingi imaginea dezordonată a feței pierdute în cosmogonia copilăriei spânzurate de alții „îndreptățiți”. Numai poți schimba nimic, decât să îți retrăiești chinurile otrăvite de atunci, să încerci să îți găsești iertarea pentru ei, și așa uitarea să îți întindă mâna zâmbind. Încet, imaginile diafilmului înfapt în simțurile tale se rulează... continui să te miști printre spinii contopiți acum cu fiecare parte a corpului secat. Porii pielii se scaldă în propriul sânge mereu cald... imaginile devin mai urâte, parcă începe să apună orice gând frumos odată păstrat profund. O clipă tresari, se rupe bucla timpului, deschizi încet ochii gândurilor și te vezi înapoi în aceeași cameră umbră de lumină neagră a prezentului dominat de trecut. Cu genunchii la piept, ochii-ți lipsiți de suflet își aștern privirea spre fereastră... ascuți cum cresc pietrele. Orbind încet în lumina ce se imprimă în gene, cazi ușor pe o parte... podeaua o simți rece, iar praful de jos te înecă.

Fantasma feței își găsește un așternut în umbra caldă a ceea ce a fost,... este... și va fi. Gândul vorbește acum în locul unde cândva o rană suspina:

„YES... I REMEMBER... I WAS ENVELOPED WITH WARM HEARTBEATS”

(da... îmi amintesc... eram înfășurată în bătaie calde de inimă)

Menuet

Din volumul „Teama de punct”

*Ce-ar fi așteptarea fără sânge
pulsând în ureche
să mi-o închid
în iarba-fiarelor, a frunzelor de
pelin, iar
fața întunecată a palmelor mele să
ți-o las*

*În paharul uitat sub smochin
să ți-o înfățișez fără argument
ca idee
diademă
să ți-o prinzi în piept,
ori camee
sfârșitul cu propriul său început
începutul cu iz de nesfârșit
fiind tu anotimpul
de care tălpile mi le-am împletit*

*Cum ar fi fost atunci din mine
cuvintele șiroind în hainele grele
orbește
să-ți fi spus deodată
râsul tău mă uimește
mă înalță
râsul tău mă leagănă, mă descalță
dar să nu fii sigur că mereu vei
deschide
o cetate cu o singură cheie
ca și cum focului i-ai cere zilnic
câte o scântei*

*Unde sunt șoaptele mele atârănânde
salbe
prin șuvițele despletite de păr
îmbrățișările ca niște versuri
blânde, elongate
și albe
unde-mi sunt mângâierile, vocale
rotunde
poveștile cu dragoni
basmelor
orele tandre alergând secunde
iubitule, unde?
(aiurite-fantasmele)*

*Iată vremea câmpului albit
către seară
ceasul frunții ascunse între
genunchi
neliniștea degetelor tremurând
desuet
întâmplările pe care le țin în poveste
mănunchi-ocolite minuni dinspre
punctele cardinale
pierdute
în poala rochiei mele pe toate le-
adun
și le trimit înspre tine
în pas de menuet*

» DORINA BASTON
Whitby, Canada

poesis

Cu ochii deschiși spre primăvară

*lumina alunecă erotic peste livezile încărcate de floare
parfum plin de culoare agățat între cer și pământ
chipul ți se răsfânge peste anotimpuri
iar primăvara s-a golit cu totul în tine
umbrelul lasă urme în nisipul ce îmbracă faleza în gânduri
așteptarea e doar un mâine hoinărind prin lume
rătăcindu-ți firea trimisă haotic în exil*

*Negrul e culoare ce dă nuanțe frământărilor
iar mătasea mângâie trupul precum olarul lutul
cuvintele se leagă în noduri și semne
migrând spre ferestre deschise de un verde crud
noptile de aprilie sunt biciuite de albul florilor de cireș
ca o broderie amintirile stau pitite prin iarba acestui poem*

*Zilele sunt trecătoare
înserează tâmpelile revărsând bunătatea
închisă sub arcada frunții
privirea-ți adună frumusețea
îmbrăcând această zi în straie de sărbătoare*

» MARIA PROCHIPIUC
lași

O CĂLĂTORIE CU |P|E|R|I|P|E|Ț|I|I

» NICOLAE MIHĂIȚĂ VÎLCEANU, 9D
Grupul Școlar Energetic Nr.1 – Târgu Jiu

Cu emoție, îmi aduc aminte și acum coșmarul pe care l-am trăit vara trecută, împreună cu prietenii mei, într-o excursie cu cortul în pădure. La intrarea în locul propus toți eram bine dispuși și eram pregătiți pentru zile extraordinare sau cel puțin așa credeam. Am străbătut ceva distanță pentru a găsi locul ideal aranjării cortului. Cerul era superb, soarele își făcea datoria luminându-ne printre frunzele pomilor, transformându-le parcă într-un glob de cristal care era luminat în totalitate și împrăștia mii de raze strălucitoare. Din nebunia care ne prinsese în brațele-i lungi, nu mai aveam scăpare și totul s-a transformat într-un hohot de bucurie. Am pus grătarele la încins și am dat fir jocului. Timpul a zburat atât de repede încât cerul din albastru deschis s-a transformat într-unul negru de nouri furioși, care parcă doreau să-și descarce mânia pe noi. Eu, speriat de furtuna ce era pe cale să pornească, am rupt-o la fugă și mi se părea că nu puteam să scap din desișuri, de copacii care parcă mă urmăreau cu fiecare pas și țeseau cu crengile lor pânze imense de păianjen. După o fugă epuizantă mi-am dat seama că greșisem drumul și că mă depărtasem de prietenii mei. În acel moment fiorii m-au cuprins în totalitate. Eram dezorientat, imagini întunecate se derulau în mintea mea. Am încercat să mă întorc dar m-am cufundat până peste cap în întunericul ce se lăsase. Ploaia începuse și, de parcă nu era de-ajuns, a început și grindina, iar eu am observat cum picioarele mi se îngroapă în pământ. Având mintea întunecată de groază, mi-am închipuit că nimic nu mă va scăpa. Frământându-mă, căutând în toate părțile o urmă de lumină, din vârtoarea care mă cuprinsese, am reușit să întrezăresc, în obscuritate, o liană ce se agita legănată de palele de vânt. În credința mea, această liană părea personificată, fiind acolo tocmai pentru a-mi ușura calea spre ieșire din deznădejde. Cu un ultim efort, m-am străduit să o ajung, iar când am pus mâna pe ea încrederea îmi revenise deplin. Leșind din chingile naturii înfuriate, m-am ghemuit la rădăcina unui copac, parcă și el cu tulpina încrețindu-se de spaimă. Eram astfel adăpostit pentru un timp de frig, de ploaie, de piatră, de vântul turbat ce nu înceta. Am adormit și, nu știu cum, dar când am deschis ochii coșmarul încetase, mă așlam într-un pat, iar alături de mine erau prietenii cu care plecasem de acasă și care au dat vestea pierderii mele în pădure. De-atunci, când ne mai vin idei legate de plecări vitejești, mă tot gândesc că v r e m e a este bizară, nu poți avea încredere în ea și, când te aștepți mai puțin, îți poate schimba radical viața.

BANII – istorie

Banii, așa cum îi cunoaștem astăzi, au evoluat de-a lungul mai multor etape. Cea mai timpurie formă a banilor a fost bunul-marfa, care a apărut ca răspuns la restricțiile impuse de troc. Oamenii au început să folosească o anumită marfă, care se putea schimba ușor cu alta, o marfă comercializată pe scară largă, cu o cerere mare, putând îndeplini rolul de bani. Mai multe mărfuri au servit drept bani în diferite perioade istorice. În unele societăți agrare, vitele au fost folosite ca bani. De asemenea, colții de câine care aveau formă de brățară; scoicile de mare utilizate de câteva popoare din Oceanul Pacific, vârfurile de săgeți, pumnalele prezente și pe teritoriul nostru încă de la sfârșitul epocii bronzului, dar cea mai largă răspândire a avut-o utilizarea metalelor prețioase, aur și argint. Metalele ca aurul sau argintul au avut calitățile necesare pentru a fi o formă adecvată de bani și anume au putut fi transformate ușor în monede.

Primele monede au apărut, în antichitate, la mijlocul veacului al VII-lea î.Hr. Atunci monedele semănau cu mici lingouri aplatizate, dintr-un aliaj de aur și argint numit *electronum*, pe care se aplica un sigiliu rudimentar pe o parte având însemnul unui triunghi sau pătrat iar pe revers un cap de leu în stil asirian, dându-le astfel un caracter oficial. Monedele conțineau o anumită cantitate de aur sau argint, emisă de autoritatea statului pe bază de monopol, cu o anumită denumire.

În antichitate grecii utilizau pentru monede denumirile folosite pentru greutate fiindcă ele reprezentau o greutate echivalentă în metal prețios.

Dezvoltarea monedelor a constituit un progres remarcabil în evoluția banilor. Monedele au fost utilizate ca mijloace etalon, care nu mai trebuiau cântărite pentru fiecare tranzacție. Acest lucru a simplificat mult procesul de schimb, astfel încât tranzacțiile s-au realizat datorită valorii metalului prețios pe care îl conțineau. Când monedele au fost bătute și garantate de stat, acceptabilitatea lor s-a extins rapid. Denumite servicii financiare, acestea erau furnizate de aurari cu secole în urmă. Aceștia ofereau clienților încăperi sigure pentru depozitarea obiectelor de valoare, a bijuteriilor și a monedelor din aur sau argint.

Cuvântul monedă, provine de la numele zeiței supreme romane Junona, sora și soția lui Jupiter: Juno Moneta. În templul ei din Roma antică este posibil să se fi aflat primul atelier de confecționat bani, întâia monetărie.

BANII – spirit

Cu toții visăm să avem mai mulți bani pentru a ne putea permite diverse obiecte scumpe și excursii în locuri exotice în care ne dorim să mergem de foarte mult timp, și nu am avut ocazia până acum pentru că ne împiedica lipsa banilor. În loc să visăm cu ochii deschiși, haideți să ne punem puțin cu picioarele pe pământ și să încercăm să descoperim anumite cauze care ne împiedică să învățăm să economisim bani pentru aceste plăceri.

Noi adolescenții nu prea știm să prețuim adevărata valoare a banilor. Nu știm cât de greu se muncește pentru ei. Îi primim ușor, sau îi luăm direct de la părinți fără a le mai spune (adică îi cam furăm). Poate că asta este o cauză care ne face să îi cheltuim ușor pe tot felul de

„aiureli” fără a avea măcar vreo părere de rău, contând doar micile noastre mofturi de moment... O altă cale prin care banii se cheltuiesc ușor este felul în care băieții își răsfășă prietenele, oferindu-le cadouri, scumpe sau mai puțin scumpe, învățându-le prost, iar acestea au pretenții din ce în ce mai mari pe viitor. Când ei vor înceta să facă acest lucru, și vor dori să li se acorde puțină atenție, să fie iubiți, nu doar

valoarea îmbelșugată a cardurilor lor, vor constata cu surprindere că ele vor căuta altul, este mult mai simplu, (sau în cel mai bun caz se vor mai preface o vreme înainte de inevitabila despărțire).

Unii dintre voi aveți suficienți bani și vă puteți permite aproape orice, numai să faceți o mică donație sau sponsorizare persoanelor cu necesități, nu! Ba mai mult, faceți și un mic scandal când vi se propune o astfel de acțiune caritabilă. Învățați să fiți generoși, nu veți săraci din asta! Faptul de a dăruii vă poate aduce satisfacții nebănuite dacă veți învăța să vă cultivați această calitate. Viața este schimbătoare... din păcate neșansa ne poate pune pe fiecare dintre noi în tabăra celor care au nevoie de ajutor.

CHINURILE LIMBII ROMÂNE

»» prof. LIDIA BURCIU

Grupul Școlar Energetic Nr.1 – Târgu Jiu

În DEXI întâlnim următoarea definiție a cacofoniei: „*asociație de sunete, de silabe, în cuvânt sau în frază, discordante, neplăcute auzului; lipsă de armonie.*”

Cacofoniile, deși sunt doar inestetice și nu greșeli propriu-zise, trebuie evitate, mai ales în exprimarea orală îngrijită și în scris, fără însă a aduce prejudicii informației din mesaj sau certitudinii gramaticale a acestuia. În mod cert, majoritatea vorbitorilor încearcă să evite penibilul cacofoniei. Dar să ne amintim cum procedăm noi sau cum am observat că procedează alții. Se recurge la diferite „artificii” de vorbire. Astfel, cacofoniile create prin alăturarea silabelor ca – ca (sau a unor asemenea) din cuvinte alăturate: „ca carieră”, „ca cântăreț”, „că căștiți” etc. sunt în mod deosebit evitate de vorbitori, pentru că stânjenesc transmiterea corectă a mesajului prin crearea unor asociații de sensuri nedorite. Pentru evitarea lor, unii vorbitori ajung să facă greșeli propriu-zise, de exemplu prin introducerea între cele două cuvinte implicate a cuvântului *virgulă* (care atrage mai mult atenția asupra cacofoniei). Fiind un semn grafic, virgula se întrebuințează exclusiv în scris (unde prezența ei este marcată verbal doar printr-o pauză mică, precedată de o ușoară ridicare sau coborâre a tonului). Se constată că oameni chiar cu pretenții culturale superioare doresc să epateze, vorbind „literar” prin inserția cuvântului „virgulă” între termenii vecini dizarmonici, în loc să prevină eventuala cacofonie printr-o pauză strategică de atenuare sau prin intercalarea unei vocabule sau a unei expresii cu un caracter modal. În felul acesta, exprimările următoare n-ar mai deveni penibile: „se spune că (virgulă) cu acest prilej se va pune accentul pe justiție...”, „ne-am propus o politică (virgulă) către ei, către Marea Neagră...”. Acestor exemple le putem adăuga, reduse la sintagmele cacofonice, alte enunțuri: „fonetica comparată”, „că colegul...”.

Un fenomen extrem de îngrijorător îl reprezintă alăturarea lui „și” în gruparea „ca și” (admisă de normă, ca locuțiune prepozițională, în structura unui complement circumstanțial de mod comparativ de egalitate: „ca și tine de orgolios”), folosită de numeroși vorbitori în locul prepoziției „ca”, pentru evitarea cacofoniei: „ca și cetățean, am avut nevoie de informații publice...” (corect: „fiind cetățean, am avut nevoie de informații...”).

Vecinătatea neeofonică „ca cetățean” poate fi evitată nu prin intercalarea conjuncției „și”, ci prin sinonime perifrastice ale prepoziției „ca”: „în calitate de”, „drept”, „decât”). Răspândirea clișeului „ca și” pentru evitarea unor cacofonii a generat sindromul anticipării unei false cacofonii: știindu-se că la intersecția a două cuvinte cacofonice, utilizatorii introduc conjuncția „și”, prin asimilare s-a ajuns la a se folosi această conjuncție și acolo unde nu este cazul: „Diabetul zaharat este o boală complexă ca și evoluție...” (corect: „Diabetul zaharat este o boală complexă ca evoluție...”), „Ca și noutate, vă rugăm să vizitați muzeul...” (corect: „ca noutate, vă rugăm...”).

Totuși există numeroase succesiuni de cuvinte care pot fi considerate cacofonii:

„Mama sa s-a dedicat educației copilului.”, „Ne-a vorbit de delincvența juvenilă.”, „Undeva valem se îngustează.”, „Nu-și găsește deloc locul.”, „A dat de știre rectorului că...” etc.

Cuvântul „cacofonie” provine din limba greacă și este obținut prin compunerea lui „kakos” („rău, „urât”, „prost”) cu „phone” („sunet”). Această particulă „kakos” a intrat și în alte neologisme: cacofazie (vorbire incorectă), cacologie (construcție gramaticală greșită), cacolalie (vorbire defectuoasă, agramată, neinteligibilă, plină de cacofonii) sau cacografie (scriere incorectă, neconformă cu regulile ortografice). De cacofazie și cacologie ne scapă cultivarea limbii și gramatica. Cât privește cacofonia e mai simplu: atunci când nu mai aveți alternativa unor cuvinte mai potrivite să le introduceți pentru a nu supăra auzul prin combinații urâte de sunete, folosiți o simplă pauză necesară și convenabilă sau încercați să căutați și alte informații pe INTERNET.

Vă urez succes!

ARME NELETALE

» MARILENA GEORGESCU

București

Necesitatea de a controla violența cu riscuri minime asupra vieții oamenilor, făcea ca, în anii '60, cercetătorii să își îndrepte atenția spre o tehnologie destinată unei noi categorii de armament, ce nu cauzează leziuni persoanelor – **armele neletale**. În anii '80 și '90, apăreau sprayurile paralizante și armele cu electroșocuri, folosite în special în poliție, dar cu mare căutare și în rândul oamenilor de afaceri și a altor persoane private. Interesul pentru diversificarea și perfecționarea acestor arme s-a accentuat în perioada 1990-2000, odată cu intensificarea eforturilor de

implementare și menținere a păcii. În septembrie 2004, firma *Raytheon* primea licența pentru tehnologia ce stă la baza „*Gardianului Tăcut*”, prototipul armei cu **efect caloric**, ce avea să uimească participanții la experimentul demonstrativ din 2007. Într-o lume tot mai amenințătoare, se prefigurează oare tendința de a cruța viețile oamenilor?

Active Denial System (ADS) este o armă neletală cu **energie direcționată**. Potrivit firmei *Raytheon*, realizatoarea acestuia, este vorba, de fapt, de un puternic emițător de unde milimetrice utilizat la dispersarea, dezarmarea și asigurarea controlului asupra unei mase de oameni înarmați. Principiul de funcționare se bazează pe direcționarea spre „țintă” a unei radiații electromagnetice, cu o frecvență de 95 GHz, efectul fiind circular, pe o rază de 500 m – de 17 ori mai mare decât a oricărei alte arme neletale. Undele acționează asupra moleculelor de apă din stratul superior al epidermei, pe care le „încălzește” la aproximativ 55°C, provocând o puternică senzație de arsură. Nu întâmplător s-a ales caracteristica de 95 GHz, întrucât, spre deosebire de undele cu frecvență scăzută, care pot penetra în profunzime corpul omului, inclusiv organele interne, frecvențele ridicate afectează doar epiderma, testele de laborator demonstrând că radiația pătrunde în piele doar până la 0,5 mm.

Montat pe un vehicul, sistemul ADS a fost experimentat la Baza Forțelor Aeriene Moody, din Georgia (SUA). Cei zece ziaști, care s-au oferit voluntari, ca „subiect de testare”, au descris senzația din timpul demonstrației ca o arsură foarte puternică: *„Dacă în primele momente, arsura este similară uneia provocate de atingerea unui bec aprins, în continuare, intensitatea arsurii crește, astfel încât simți că«iei foc»...Imediat ce te îndepărtezi de sursa de căldură, nu mai simți nicio durere”*.

Deși sistemul și-a dovedit pe deplin eficacitatea, au apărut opinii, exprimate în cadrul programului TV de știri, *BBC News*, conform cărora *Active Denial System* nu ar avea același efect în Orientul Mijlociu, unde populația este obișnuită cu temperaturile ridicate.

În plus, au apărut și controverse în privința metodologiei de testare, ținându-se cont de faptul că, în timpul demonstrației, voluntarii au fost rugați să renunțe la obiectele metalice sau din sticlă, inclusiv lentile de contact, întrucât acestea puteau crea focalizări nedorite, generatoare de arsuri grave.

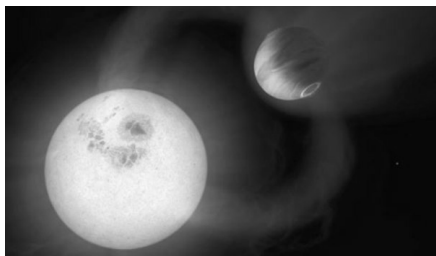
În sprijinul noii tehnologii a venit însă declarația lui Theodore Barna, asistent al unui Subsecretar din cadrul Departamentului Apărării: *„Este o realizare epocală ce permite forțelor americane să beneficieze de o capacitate pe care, până acum, nu o aveau”*.

Potrivit firmei *Raytheon*, noua armă neletală va intra în producție de serie în anul 2010 și, tot atunci, în dotarea militarilor americani, deși, neoficial, a fost deja utilizată cu succes la baza militară de lângă Kirkuk, Irak. Specialiști din cadrul Infanteriei Marine și Poliției au în studiu și dezvoltarea unei variante portabile a acestui sistem.

ASTRONOMII AU DESCOPERIT UN SISTEM SOLAR IDENTIC CU AL NOSTRU

Cinci mii de ani lumină ne despart de cel mai apropiat sistem solar identic cu cel în care se află Terra, anunță Martin Dominik, cercetător la Universitatea Saint Andrews. Până în prezent, astronomii au identificat două planete asemănătoare cu Jupiter și Saturn, ambele orbitând în jurul unei stele de două ori mai mică decât Soarele. Oamenii de știință consideră că acesta este doar începutul și că există o posibilitate destul de

mare ca în îndepărtatul sistem solar să existe și planete capabile să susțină viața. „Se pare că planetele respective s-au format în același mod în care s-au format și cele din sistemul nostru solar. În acest caz putem confirma faptul că galaxia în care se află Terra nu este unică”, subliniază Dominik. Noul sistem, botezat OGLE-2006-BLG-109L, se află la circa 5000 de ani lumină de Pământ, iar faptul că are mai mult de o planetă, reprezintă o caracteristică rară, doar 10% dintre sistemele descoperite până acum prezentând această particularitate. „Deocamdată, tehnologia actuală nu ne permite să avansăm atât de repede pe cât ne-am dori. Ne așteptăm însă ca prima planetă locuibilă să fie descoperită peste numai câțiva ani”, concluzionează Martin Dominik. [Sursa: DailyMail]

VOCI prin istorie

Cercetătorii americani au reconstruit laringele unui Homo neanderthalis, apoi au mimat pe computer felul în care ar fi vorbit strămoșul nostru. Vocea omului din Neanderthal, care a populat Europa și părți ale Asiei centrale și de vest, a fost sintetizată la Universitatea Florida Atlantic, la 30.000 de ani după ce a dispărut de pe fața planetei, informează Reuters. Doar sunetul „e” a fost generat până acum, care pare strâmbat și nazal în comparație cu echivalentul său uman, iar antropologul Robert McCarthy, cel care a condus experimentul, speră să încropească în curând o propoziție întreagă. McCarthy a reconstruit tractul vocal al rudei îndepărtate a omului folosind fosile vechi de 50.000 de ani, descoperite în Franța, apoi l-a trecut printr-un sintetizator, pe computer. Concluzia este că neanderthalienii vorbeau altfel decât noi, lipsindu-le din repertoriul fonetic „vocalele cuantice”, ce fundamentează discursul modern și ajută vorbitorii să se înțeleagă unii pe alții.

[Ascultați sunetul neanderthalien pe: <http://media.newscientist.com/data/images/ns/av/dn13672A1.wav>]

GRADUL & TEMPERATURA

»» prof. OLIVIA FOMETESCU

Grupul Școlar Energetic Nr.1 – Târgu Jiu

Noțiunea de **Grad** are diverse semnificații fiind întâlnit în diverse domenii:

- În *matematică*: gradul unei ecuații algebrice, gradul unui monom, gradul unui polinom.
- *Grad de libertate*: în fizică, în statistică.
- Diviziunea a circumferinței unui cerc. Circumferința cercului are 360 de grade (360°, Grad centezimal, Grad sexagesimal,).
- *Grad alcoolic* reprezintă proporția de alcool absolut, conținut în soluțiile apoase de alcool.
- *Grad de aciditate*, unitatea de măsură a acidității unor produse.
- *Grad de duritate*, este unitatea de măsură a conținutului de săruri care determină duritatea apelor.
- În *geografie*: Grad este o comună din Slovenia / Gradul este unitatea de măsură a latitudinilor și longitudinilor de pe suprafața terestră.
- În *lingvistică*, gradul de comparație este o categorie gramaticală care exprimă măsura mai mare sau mai mică a calității a unui obiect sau a unei acțiuni.
- În *medicină* se vorbește de grad de malignitate (al unei tumori), gradul unei arsuri etc.
- *Grad militar* este o denumire generică dată pentru toate treptele ierarhiei militare.
- *Gradele didactice* sunt trepte progresive de calificare și încadrare a cadrelor didactice.
- Grad termometric, diviziune a unei scări termometrice. Cele mai răspândite sunt: gradul Celsius (°C), Kelvinul, uneori numit și „grad” Kelvin (K), gradul Fahrenheit (°F).

Gradul Celsius sau centigrad pornește de la 0°C pentru punctul de îngheț al apei până la 100°C, punctul de fierbere al apei. Printre primele unități descoperite a fost aceea inventată de fizicianul german Gabriel Daniel Fahrenheit. În această scară de temperaturi, la presiunea atmosferică normală, punctul de îngheț este 32°C iar punctul de fierbere este 212°C. În Sistemul Internațional de Unități de Măsură, unitatea fundamentală pentru determinarea temperaturii este Kelvinul, inventată de matematicianul și fizicianul britanic William Thompson, primul baron Kelvin. În această măsură zero absolut este la -273,16°C, care este 0 K, până la punctul triplu al apei, intervalele de temperatura fiind identice cu cele măsurate în Celsius.

Astfel Zero absolut- reprezintă cea mai scăzută temperatură ce se poate obține în mod teoretic, reprezintă baza scării temperaturii absolute, măsurată în Kelvin deși practic nimic nu poate fi răcit atât de mult (cea mai scăzută temperatură obținută fiind de 0,000007K).

Această scară de temperatură a fost propusă în 1848 de cercetatorul englez Lord Kelvin. Gradația începe de la 0 K și nu are valori negative. Kelvin – este definit ca a 273,15-a parte din intervalul de temperatura cuprins între zero absolut și punctul triplu al apei. Între Kelvin și unitatea de măsură folosită la noi în țară există relația de legătură dată de ecuația : $T K = t^{\circ}C + 273,15$. Astfel putem transforma temperatura din grad

	Kelvin	Celsius	Fahrenheit
Zero absolut (exact, prin definiție)	0 K	-273,15 °C	-459,67 °F
Punctul de topire al gheții	273,15 K	0 °C	32 °F
Punctul triplu al apei (exact, prin definiție)	273,15 K	0,01 °C	32,018 °F
Punctul de fierbere al apei ^A	373.1339 K	99,9839 °C	211,9710 °F

ȘTIAȚI CĂ...

Dacă ai putea reduce populația din întreaga lume la un sat de **100 de persoane**, menținând proporțiile tuturor popoarelor existente pe pământ, acest sat ar fi compus în felul următor:

- 57 de asiatici / 21 de europeni / 14 americani (din America de Nord, Centru și Sud) / 8 africani
- 52 ar fi femei / 48 bărbați
- 70 nu ar fi albi / 30 albi
- 70 nu ar fi creștini / 30 creștini
- 89 ar fi heterosexuali / 11 ar fi homosexuali
- 6 persoane ar avea 59% din bogățiile lumii și toate 6 ar fi din Statele de nelocuit
- 70 ar fi analfabeți / 50 ar suferi de malnutriție / 1 ar fi pe moarte / 1 ar fi pe punctul de a se naște / 1 ar avea un computer / 1 (da, numai 1 ar avea diplomă de studii)

[sursa millennium]

perpetuum mobile

COMBUSTIBILI ECOLOGICI. **bioetanolul**

Importatorul mărcii Saab, Augusta Motors, a prezentat de curând, în premiera pentru România, un automobil ce rulează cu combustibil ecologic produs din plante sau deșeuri lemnoase, mașina ce va fi lansată în momentul în care vor exista scutiri de taxe pentru ea și o

infrastructura pentru alimentare. Modelul se numește Saab 9-5 BioPower și folosește un combustibil numit E85, carburant compus din 85% bioetanol și 15% benzină. Bioetanolul este un combustibil ecologic obținut din plante sau deșeuri forestiere, iar marele său avantaj constă în faptul că este mult mai puțin poluant decât benzină sau motorină. Modelul Saab prezentat în România are emisii de dioxid de carbon cu 70% mai scăzute decât varianta identică pe benzină. Bioetanolul este un combustibil ecologic aproape inofensiv pentru mediul înconjurător, dat fiindcă o parte a emisiile de dioxid de carbon ale automobilelor care merg pe bio-combustibil sunt absorbite din atmosfera prin procesul de fotosinteză al plantelor folosite mai apoi pentru producerea sa. Deși la noi e puțin cunoscut, bioetanolul este folosit pe scară largă în Suedia, Brazilia și Statele Unite, țări în care există sute de stații de alimentare cu acest combustibil. Reprezentanții Augusta Motors au spus că România poate deveni un furnizor important de bioetanol pentru țările unde acesta este la mare căutare, mai ales că porumbul este planta din care se obține un bioethanol de calitate foarte bună. Plantele cel mai des folosite la producerea ethanolului sunt rapița, porumbul, sfecla și trestia de zahăr. Asociația Europeană pentru Bioetanol (European Bioethanol Fuel Association – EBIO) evidențiază importanța opțiunii pentru lărgirea bazei de materii prime regenerabile pentru obținerea biocombustibililor prin următoarele avantaje:

a. existența unei potențiale baze majore de materii prime (sfecla de zahăr, sorg zaharat, etc.)

b. dezvoltarea unei infrastructuri industriale care a acumulat o experiență necesară trecerii la producția pe scară mare a bioetanolului. Principalii producători europeni de bioetanol sunt

1. Abengoa Bioenergy, Agroetanol (Spania),
2. Südzucker Bioethanol, KWST (Germania),
3. Royal Nedalco (Olanda),
4. Wessex Grain (Marea Britanie)

c. Impactul redus al bioetanolului asupra mediului ambiant (exista potențial de reducere a emisiilor de CO₂ cu până la 70%)

d. Modificările ce trebuie aduse motoarelor cu ardere internă pentru a folosi bioetanol sunt minore (unele amestecuri de combustibili petrolieri și etanol nu necesită nici un fel de modificări)

e. Motoarele cu ardere internă sunt mai eficiente și au o viață mai lungă.

Proiectul demonstrativ BEST (Bioethanol for Sustainable Transport) urmărește confirmarea acestor avantaje și încurajarea conversiei mașinilor la bioetanol. Suedia este un pionier în domeniu (13.000 mașini pe amestecuri de bioetanol beneficiază de 200 stații de distribuție la nivelul anului 2005). Utilizarea bioetanolului drept combustibil poate fi făcută ca atare sau prin obținerea etil-tertbutilerului (ETBE) din bioetanol (45%) și izobutene (55%). Ultima variantă, deși nu este în întregime bazată pe surse regenerabile, are avantajul că folosește un produs petrolier de valoare relativ scăzută și folosește procese chimice foarte bine stăpânite.

POSIBILITĂȚI DE UTILIZARE

Exista următoarele alternative de a folosi bioetanolul în motoarele cu ardere internă:

a. Aditiv pentru benzine (ETBE). Procedul este simplu și ieftin dar nu există suficiente capacități de producție pentru ETBE.

b. Prin adăugarea (blending) etanolului, în cantități moderate, direct în benzina sau motorina (până la 15 - 25%, combustibili cunoscuți sub codul E15, E25). Există temeri privind calitatea combustibilului astfel obținut (Directiva 2003/17).

c. Prin folosirea amestecurilor bogate în etanol (E85, E95, 85-95% etanol de fermentație); asemenea amestecuri pot

fi folosite ca atare înlocuind benzina sau motorina.

d. Prin folosirea etanolului 100%, direct în motoare (experiența braziliană în materie este îndelungată și relevantă).

Se subliniază că la nivelul consumurilor, cca. 1.5 litri etanol înlocuiesc 1 litru benzină. Aceasta rație se va avea în vedere la stabilirea necesarului de producție de biocombustibili și la întocmirea bilanșurilor de mediu.

[www.baniinostri.ro]

CÂND ÎN MINGE SE RĂSCOLEȘTE MINTEA...

Cornel Dinu

"Doar prin hazardul inconștient social nu se putea ajunge în sfere atât de aureolate și în plan financiar"; "Gestul domnului Mihai Stoica a fost unul de premeditare intempestivă"; "Muncitor Nicolică, foarte muncitor, dar terenul de fotbal nu e șantier"; "Este incontestabilă fortuirea ca românul să fie un strașnic luptător sârb."

"Filosofia este o transcendențială propedeutică pentru sufletul bântuit de moarte al românului."

Gigi Becali

"Da cine e dom'ne Nichita Stănescu ăsta? A adus mai mulți bani decât mine în România?"

"«Globurile» (n.r.- blogurile) astea sunt controlate de securisto-comuniști!!!"

"Dumnezeu e cel mai tare serviciu de informații din lume – știe tot, chiar și-un fir de păr."

"Becali e un brand. Eu la Avicola Iași pot să fac pui Gigi Becali, dacă vreau."

"Becalizarea României înseamnă că România este într-un cancer moral și spiritual din care se va salva prin becalizare."

"Este voința lui Dumnezeu ca eu să pasc acest popor."

"Eu în tinerețe eram amfitrion pe oriunde mă duceam."

"M-am certat cu Mitică Dragomir, dar fără jigniri. El m-a făcut oligofren, eu l-am făcut zdreanță, dar nu ne-am insultat. În schimb, Marian Lancu e obraznic și umblă cu tot felul de jargoane care nu e bine să le dai la presă."

"Se omoară oamenii între ei și, după aceea, după nu știu câți ani, se împacă."

"Sunt în silenzio stampă. Dar doar pentru ziariști. Vorbesc numai cu televiziunile."

Dumitru Dragomir

"Dom'le, eu muncesc 24 de ore pe zi, iar uneori chiar și noaptea."

"Am ajuns la o vârstă la care mi-am dat seama că trebuie să fiu cinstit."

"Familia e sfântă, pe când patria.... cum să vă spun, patria e sacră."

Gică Hagi

"Copii, mergeți la școală, că și școala e bună la ceva!"

"Omul este o persoană umană."

Gheorghe Ștefan „Pinalti”

"Am puterea să recunosc că nu sunt vinovat."

"Eu prin presupuneri deduc."

Cosmin Moți

"Nu pot să spun că am plâns, dar mi-au dat lacrimile"

Alexandru Baltoi

Acest gol i-l dedic lui Ionuț Badea, care a născut azi-dimineață o fetiță, iar golul i-l dedic lui."

Ion Horoba

"Dacă Mihai Stoica m-ar fi înjurat pe mine, n-ar fi apucat să deschidă gura"

Rică Răducanu

"La examen mi-a căzut Comuna din Paris, dar le-am spus să-mi schimbe subiectul, că nu prea le am cu geografia"

Adrian Mititelu

"Eugen Trică este un pișat de vacă uscat de vânt."

Claudiu Răducanu

"Bineînțeles, dacă e nevoie pot să locuiesc și într-un blocnotes."

"La bulanu meu o să dau și gol dacă nu o să mă convoace."

Ionuț Lutu

"Am fost pur și simplu sidefat de frumusețea acestor fete."

Dorinel Munteanu

"La pomul lăudat, nici mere nu face."

Marin Condescu

"Cu privire la reparația blaturilor în campionatul nostru, nu mi-e frică, dar mă tem."

Gabi Stan

"Pase scurte și pe sus, ai n-ai mingea tragi la poartă."

Ionel Dănciulescu

"Suporterii noștri sunt 80% din București și 40% din provincie."

Gabi Tămaș

"Cred că dacă înscrim mai multe goluri decât ei, câștigăm."

Gabi Boștină

"Nu știu câte goluri ar trebui să marcăm ca s-o eliminăm pe Betis. Cât mai multe ar fi suficiente."

Sorin Cîrțu

"Contează mai puțin hâtiile. Știți cum e, omul se îndoaie la bani și la femei. La mine nu e cazul la femei."

Marius Stan

"Cred că o să candidez la președenția României. Pentru că pe unde mergem facem lumea fericită. Dacă luăm câte 5-6 goluri, normal că suntem iubiți și aplauzați."

Vasile Maftei

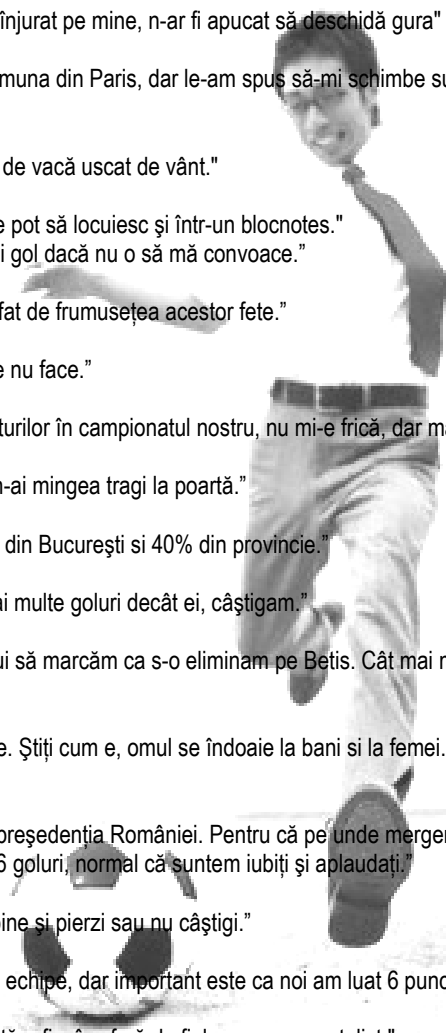
"Sunt momente când joci bine și pierzi sau nu câștigi."

Gigi Nețoiu

"Puteau să câștige ambele echipe, dar important este ca noi am luat 6 puncte."

Nicolae Văcăroiu

"Noi suntem rapidiști din tată-n fiu, în afară de fiul meu, care e stelist."

Cu amintirea pe umăr. Speranța moare ultima

» ALEXANDRA BURCHE, 12A

Grupul Școlar Energetic Nr.1 – Târgu Jiu

Anul acesta am fost bombardată de ocazii, care pentru mulți au reflectat oportunitatea unui chiul însă, pentru și mai mulți a contat acest simplu gest de a ieși și a ne delecta cu împrejurările ce ne susură în inimă încă. Am avut parte de ieșiri educative, am reușit să îmbinăm distracția cu importanța disciplinelor.

De ziua lui Brâncuși, am mers la Hobița pentru a ne transpune, pe cât putem, în mediul artistului de atunci: peisajul ce ne-a întâmpinat ne îndemna ușor să simțim pe propria piele soarele, adierea din trecutul brâncușian și acea liniște ce ne-a uimit pentru că, incredibil, de ziua sa, casa memorială era închisă ochiului turistului. Lipsa de respect și nepăsarea unora față trecut și istorie nu ne-a descurajat și puși pe treabă am început să dăm voce întrebărilor, căutând astfel răspunsurile printre firele de iarbă, printre gândurile prietenilor, printre razele de soare strecurate de frunze. Esența a curs în sufletul fiecăruia ce și-a rezervat câteva clipe pentru a medita la urma adâncă lăsată de Brâncuși în beatitudinea și simbolistica artei. Cu această oprire agățată în memorie, am continuat traseul ajungând în incinta mănăstirii de la Tismana, pentru ca și acolo, să ascultăm lucrarea credinței din sufletul multora, ce se scurgea din pereți, din icoane, din istoria semnificativă a lăcașului sfânt, spusă de o binevoitoare măicuță.

Am vizitat, am fotografiat, ne-am distrat cum nu credeam posibil, am cumpărat suveniruri și am rămas cu cel mai cald cadou: amintirea ce nu se va desprinde de suflet.

Altă dată, am luat „determinarea” de mână și împreună am muncit cot la cot, plantând câte-un puiet de salcâm. Un total de aproximativ 30-40 de elevi au săpat în solul plin până la refuz de pietre, construind un loc cât de cât prielnic pentru câte un pomișor nu mai gros de 3 cm. Fiecare a plantat cel puțin unul, astfel oferindu-ni-se ocazia să fim pe sfert oameni. Se poate spune deci, că am atins unul dintre cele 3 puncte ale proverbului: „nu ești om decât după ce plantezi un copac, ridici o casă și îți dezvolti o familie” Poate că încă nu cunoaștem gravitatea problemei lipsei de copaci, însă cu puținul ce l-am făcut în acea zi, poate am schimbat câteva păreri.

O altă călătorie nelipsită de peripeții a avut destinația inscripționată Craiova – Târgu Jiu. Aceasta a fost una din multele lecții și șanse, oferite numai de acei profesori adevărați precum cei ce ne-au permis un voiaj în lumea muzicii clasice. A fost o oportunitate de a vedea ce înseamnă o lume asemenea și de a ști, pe cât accesibil, ce reguli le domină convingerile celor ce-și pun sufletul într-o vioară, violă ori într-un pian, corn, violoncel, flaut etc.

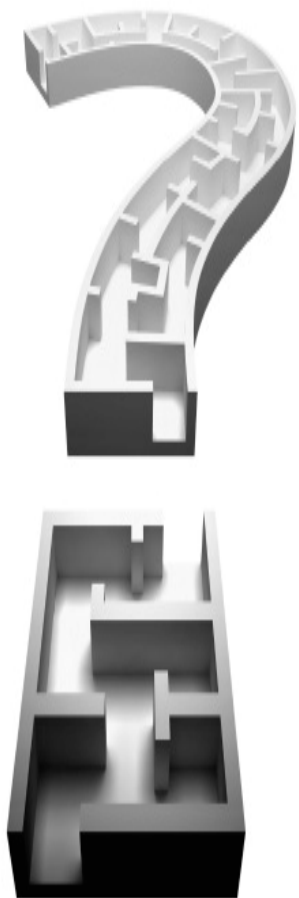
Doresc pe această cale să mulțumesc din inimă, atât eu, cât și cei ce cred în rostul acestui cuvânt, profesorilor ce au dăruit ocazia unor elevi de a merge pentru prima oară cu trenul, ori de a vizita pentru întâia oară minunățiile orașului Craiova.

VĂ MULȚUMIM, ați sădit speranța în aripile noastre!

CUVINTE aiurea dar CURIOSĂ

» ALEXANDRU BOGDAN COCHINĂ, 9A
Grupul Școlar Energetic Nr.1 – Târgu Jiu

Noi copiii suntem crescuți, educați, învățați de către părinți sau bunici, poate chiar de mătuși sau unchi atunci când părinții lipsesc. Primim o educație comună, aceea de a fi politicoși, de a vorbi frumos, de a respecta. Mai primim și educația religioasă, această educație este foarte importantă pentru toți. Dar! De fapt noi în ce credem? În cine? În Dumnezeu? În Iisus Hristos? Cine sunt acești oameni? Oare sunt Oameni? De ce credem doar în ei? De ce tocmai ei? Și de ce s-a întâmplat atunci? Acestea sunt întrebări la care nu mulți se gândesc pentru că le e frică de EL. Dar sunt și persoane care vor să afle mai multe despre cei în care credem, oameni simpli, curioși, care sunt supărați pe soarta lor sau poate că le place să gândească, sau poate sunt simple persoane care vor să știe de unde venim cum ne-am creat și de ce credem neapărat în EL. Eu sunt acea persoană care nu este mulțumită de ce știu despre oameni, despre Dumnezeu, despre Iisus și despre faptul că viața poate fi trăită într-un singur fel bine. Viața are multe drumuri, multe rele, bune mai puține și mai greu de ajuns pe ele. Dar se spune că Dumnezeu ne ajută în tot ce facem și e cu noi oricând, ne veghează, are grijă să ne ferim de rău, de „Diavol”. Eu aș putea accepta acest lucru și cred că toți oamenii ar accepta, DAR din câte simt și știu nu am văzut nici o persoană ca mine, adică o persoană simplă fără să dea multă importanță religiei, credinței, să îl simtă, să vadă semnele date de către Dumnezeu.

Probabil ne-a părăsit, probabil că nu suntem destul de buni pentru el, probabil că nu există și probabil a fost doar ceva scris, înscenat, acum mult timp, pentru a obține putere pentru biserică, să avem frică de Cel de sus.

Se spune că Iisus nu a fost om. Atunci ce a fost? Cum avea chip de om? De ce sângera? După cum se spune că l-au răstignit. Iar apar întrebări la care nu știe să răspundă nimeni, sau se găsesc răspunsuri care ne duc cu zăhărelu', ne explică atât de complex încât nu putem zice că nu am înțeles, că altfel zic că suntem proști și că nu înțelegem limba română. Probabil preoții și cei care sunt locuitori ai bisericii sunt învățați să ne convertească și pe noi, să credem, și atât. Să zicem că așa crede, ce rezolv? E doar o aglomerare a minții, poate un exercițiu al creierului. Probabil că unora le e frică să vorbească despre El, le e frică de moarte, de păcat. Dar dacă el ne dă viața, de ce să ne-o ia? Dacă el este atotștiutorul, de ce ne mai dă viață știind că o să păcătuim? Am scăpat de sub control?

Și dacă am fi scăpat, de ce nu ne sperie? De ce nu ne dă un semn? De ce stă degeaba? DE CE SE ÎNTÂMPLĂ ATÂTEA LUCRURI RELE CU PLANETA NOASTRĂ? De ce nu ne ajută să facem ceva? Poate că nu poate, poate că nu îi pasă, poate că noi pentru el nu mai suntem. Și în final ajungem la concluzia că nu mai este sau poate că nici nu a fost.

Sunt prea multe întrebări fără răspuns. Și puțini oameni cărora le pasă unde și de ce trăiesc. Probabil că mai bine credem în continuare în Dumnezeu și ne vedem de drumul nostru în viață, drumul cel mai bun pentru noi și probabil o să uităm de aceste întrebări fără răspuns, să ne bucurăm de viață așa cum este. Dar cât credeți că va mai rezista această planetă. Nu vă gândiți la copiii noștri? La nepoții noștri? Oare ei vor mai apuca să trăiască sau să mai suporte durerea și greutățile din acele zile?

Ar fi bine să ne gândim și la alții înainte de a ne gândi la noi când facem ceva care îi poate afecta.

Ar trebui să acționăm, să avem grijă ca viitorul să fie unul agreabil, nu să așteptăm o minune din partea Lui stând degeaba și privind cum totul se duce pe râpă.

poluarea & sănătatea

POLUAREA AERULUI ȘI SĂNĂTATEA

»» PROF. CIOBANU ELENA

Grupul Școlar Energetic Nr.1 – Târgu Jiu

În acțiunea poluării aerului asupra sănătății distingem acțiunea directă, caracterizată prin efectul patogen al poluanților în funcție de natura, concentrația și timpul de acțiune a acestora, și acțiunea indirectă rezultată din efectul dăunător asupra mediului. În cadrul acestei acțiuni se disting efectele imediate (acute) și efectele tardive (cronice) sau de lungă durată. Din punctul de vedere al efectului agenției poluanți pot fi clasificați în mai multe grupe.

POLUANȚI IRTANȚI

Acești poluanți sunt reprezentați de gaze iritante cum ar fi SO_2 , NO_2 , Cl_2 , NH_3 , substanțe oxidante și de suspensii. Ei sunt agenții poluanți cei mai răspândiți, rezultând atât din procese de combustie, cât și din circulația autovehiculelor sau din procese tehnologice.

Efectul lor dominant se realizează la nivelul aparatului respirator putând produce la concentrații ridicate intoxicații acute accidentale cu leziuni grave ale mucoasei căilor respiratorii și edem pulmonar toxic.

Oxizii de sulf. Poluarea cu oxizi de sulf se referă în special la dioxidul de sulf și trioxidul de sulf, reprezentați împreună prin SO_x . Ambii oxizi ai sulfului se formează prin combustia oricărui material care conține sulf.

Oxizii de azot. Deoarece azotul are mai mulți oxizi, ei se notează global cu NO_x . Din punctul de vedere al protecției mediului înconjurător, doi dintre oxizii azotului prezintă o importanță mai mare: monoxidul de azot și dioxidul de azot. Monoxidul de azot se formează în condiții de temperatură înaltă, la arderea combustibililor fosili, cum ar fi gaze, păcură și cărbuni, în aer.

Clorul. Cea mai importantă sursă de clor o constituie procesele industriale, în primul rând electroliza clorurii de sodiu când se formează clor gazos. Cele mai mari cantități de clor se utilizează la fabricarea compușilor organici clorurați. El se utilizează la obținerea unor compuși organici cum ar fi etilen glicolul, glicerina, celofanul, aditivi cu plumb, produse farmaceutice și detergenți.

Clorul se mai utilizează pentru albiri în gospodărie, pentru albiri și finisări textile, pentru tratarea apelor, etc.

POLUANȚI ASFIXIANȚI

Poluanții asfixianți cuprind acele substanțe a căror efect patogen predominant îl reprezintă hipoxia sau anoxia prin blocarea aportului, transportului sau utilizării oxigenului în procesele metabolice, numărul substanțelor din acest grup fiind destul de mare: CO, H₂S, HCN, cianuri, etc. Dintre acestea cel mai răspândit poluant atmosferic este monoxidul de carbon, în timp ce ceilalți poluanți menționați apar doar în anumite procese industriale, constituind riscuri importante pentru sănătate numai în condiții accidentale. ■

Monoxidul de carbon are ca sursă principală de proveniență procesele de combustie incomplete. Cea mai mare parte a monoxidului de carbon din atmosferă rezultă din activitățile oamenilor, principalele surse artificiale fiind fumul rezultat din arderea cărbunilor, gazele de eșapament ale autovehiculelor precum și unele procese industriale cum ar fi industria fierului și oțelului, industria petrochimică, industria hârtiei, etc. Din punctul de vedere al expunerii omului la CO trebuie menționat și fumatul, fumul de țigară putând conține până la 4% CO, realizând în aerul din plămâni concentrații de până la 400÷500 ppm în momentul inhalării fumului.

Efectele asupra organismului uman sunt determinate de capacitatea de a forma cu hemoglobina din sânge (Hb) un complex, carboxihemoglobina (COHb), prin înlocuirea O₂ fixat pe hemoglobină, realizând o blocare a capacității de fixare a oxigenului de către sânge. Cele mai importante efecte le are monoxidul de carbon asupra aparatului cardiovascular.

POLUANȚI FIBROZANȚI

Poluanții fibrozanti cuprind un grup de substanțe care pătrunse în plămân determină o reacție fibroasă prin mecanisme complexe, specifice fiecărei substanțe. Poluanții fibrozanti sunt formați în general din suspensii care se depozitează în plămân declanșând reacțiile fibroase caracteristice.

Dioxidul de siliciu liber cristalin și silicații intră în constituția scoarței terestre în care se întâlnesc peste 500 compuși silicatici care se pot asocia cu peste 3000 de alte minerale. În ordinea frecvenței îmbolnăvirilor, industria minieră a metalelor neferoase se situează pe primul loc, urmată de minele de cărbuni unde silicoza apare la lucrările în steril. Cărbunele. Praful de cărbune cauzează o îmbolnăvire specifică denumită pneumoconioza la cărbune. Sunt expuși riscului de îmbolnăvire minierii din minele de cărbune și muncitorii care manipulează cărbune venind un timp îndelungat în contact cu praful de cărbune. Faptul că praful de cărbune este asociat cu dioxidul de siliciu duce la agravarea efectului acestuia.

Factorul declanșator principal al bolii îl constituie praful de cărbune depozitat în plămâni, ca urmare a insuficienței mecanismelor de autoepurare. Particulele de cărbune cu dimensiuni mai mici de 5 μm care ajung în bronhiiolele

respiratorii și alveole sunt nocive. Particulele de cărbune din praful minier au dimensiunea medie de sub 1 μm . Dintre diferitele tipuri de cărbune, cel mai nociv este antracitul, urmat de huiilă și de lignit. În medii cu concentrații mari de pulberi carbonifere, durata de expunere necesară pentru apariția pneumoconiozei la cărbune este relativ largă, situându-se între 15 și 30 de ani.

POLUANȚII CANCERIGENI.

Numărul substanțelor cu efect cancerigen cert sau potențial este în permanentă creștere, un număr important din aceste substanțe putând fi găsite în rândul poluanților atmosferici.

Substanțele cancerigene prezente în atmosferă se pot clasifica în cancerigeni organici și cancerigeni anorganici.

Printre cancerigenii organici pe primul loc se găsesc hidrocarburile aromatice policiclice, în primul rând 3-4 benzpirenul, considerat a contribui la apariția cancerului pulmonar. De asemenea, mai sunt considerate ca fiind agenți cancerigeni o serie de substanțe organice cum ar fi aminele aromatice, în principal β -naftilamina, responsabilă de apariția cancerului vezical. Aceste substanțe apar în special în industria coloranților pe bază de anilină.

O altă substanță cancerigenă este clorura de vinil care poate produce după un număr mare de ani de la expunere angiosarcom hepatic. Boala a fost observată în special la muncitorii din fabricile de policlorură de vinil, dar există și riscul îmbolnăvirilor neprofesionale în cazul utilizării substanței ca atare. S-a constatat că această substanță se formează și la incinerarea deșeurilor de mase plastice cu conținut de policlorură de vinil.

De asemenea un efect cancerigen demonstrat mai au și insecticidele organo-clorurate. Dintre substanțele anorganice care au un efect cancerigen menționăm As, Cr, Be, Se, Co, substanțe care provin în special din polurile industriale. Un aspect particular îl prezintă efectul cancerigen al azbestului.

POLUANȚII ALERGIZANȚI

Sunt responsabili de creșterea frecvenței bolilor alergice, și în mod deosebit a alergiilor respiratorii. Principalii factori alergizanți din atmosferă sunt reprezentați de produși naturali ca polenul, fungii sau produși volatili rezultați din anumite vegetale. Deși aceștia se găsesc pe primul loc în producerea alergiilor respiratorii, nu pot fi considerați propriu-zis poluanți.

De asemenea, praful de casă, cu conținut ridicat organic provenit din rufării, covoare, mobilă, cadavre de insecte, constituie de asemenea alergen frecvent responsabile apariția bolilor alergice.

MÂNDRIA DE A FI ROMÂN Fiindcă a devenit un reflex nefericit a ne lua în derâdere și a arunca în derizoriu cam tot ce ar putea să ne dea relief, culoare ca națiune, ca români, în câteva rânduri vom încerca să trecem în revistă câteva realizări semnificative pentru evoluția omenirii.

«»»» Rachetele expediate de la Cape Kennedy și aripile „Delta” au fost inventate la Sibiu încă din 1555! Onest, Robert Charroux a semnalat acest eveniment, cu toate amănuntele necesare și cu o firească uimire că „istoria oficială” a „reușit” să-l negligeze. »»» Racheta spațială cu trei etaje de carburant solid („model Cape Kennedy”) a fost inventată în 1529 și trimisă în spațiu cu succes în 1555, în prezența a mii de spectatori. Performer: Conrad Haas, șeful Depozitului de Artilerie de la Sibiu (1550-1570). Această informație și următoarele provin dintr-un vechi manuscris descoperit de prof. Doru Todericiu, în 1961, la biblioteca din Sibiu. Lista invențiilor menționate în manuscris conține: racheta cu două etaje de ardere (1529); racheta cu trei etaje (1529), baterie de rachetă (1529), căsuța zburătoare (1536), experimentarea principiului arderilor necesare la racheta cu mai multe etaje (1555), utilizarea aripioarelor de stabilizare având forma literei Delta (1555). »»» „Căsuța zburătoare”, propulsată în aer de rachetă, nu era nimic altceva decât anticiparea cabinei spațiale folosite de cosmonauți începând cu anii '50! »»» În lucrare erau menționate și pulberile lui Ioan Românul din Alba Iulia.

«»»» Radioactivitatea artificială a fost descoperită de o savantă de la Facultatea de Științe București și însușită apoi de Marie Curie și întrebuințată pentru distrugere. Cerând un grad superior la facultate, savanta româncă îi scria regelui Carol al II-lea: „Numirea mea s-ar putea face pe aceeași cale excepțională ca și a domnilor recomandați de dl. Perrin, ca o recompensă a descoperirii radioactivității artificiale, care este a mea și de al cărei fruct s-a bucurat d-na Joliot Curie, recomandată de însuși dl. Perrin pentru Premiul Nobel. Domnul Decan al Facultății de Științe și o parte din profesori mă sacrifică pentru a nu-i nemulțumi pe dl. Perrin și pe soții Joliot Curie, de care, zic dumnealor, au nevoie”. Veșnicele „plecăciuni” față de cei de afară, bogați, deci deștepți și merituosi! Nedreptățita savantă înființase din proprie inițiativă Catedra de Radioactivitate de la Facultatea de Științe București.

«»»1827 - Petrache Poenaru, membru al Academiei Române și unul dintre organizatorii învățământului național, inventează predecesorul stiloului modern: „condei portăreț, fără sfârșit, alimentându-se singur cu cerneală”.

«»»1858 - București - primul oraș din lume iluminat cu petrol și prima rafinare a petrolului.

«»»1880 - Dumitru Vănescu construiește automobilul cu motor cu aburi.

«»»1881 - Alexandru Ciurcu obține un brevet din Franța prin care prevede posibilitatea zborului cu reacție.

«»»1885 - Victor Babeș realizează primul tratat de bacteriologie din lume.

«»»1886 - Alexandru Ciurcu construiește prima ambarcațiune cu reacție.

«»»1887 - C. I. Istrate: Friedelina și francezele.

«»»1895 - D. Hurmuzescu descoperă electroscopul.

«»»1899 - C.I. Istrate descoperă o nouă clasă de coloranți.

«»»1900 - Nicolae Teclu: becul cu reglarea curentului electric și gaz.

«»»1904 - Emil Racoviță, fondatorul biospeologiei.

«»»1905 - Augustin Maior: telefonie multiplă.

«»»1906 - Traian Vuia: avionul cu tren de aterizare pe roți cu pneuri; cu „Vuia I” acesta reușește prima decolare fără să folosească nici un mijloc ajutător, numai cu aparate aflate la bord (în fapt, primul avion din istorie).

«»»1906 - A.A. Beldiman: aparatul hidraulic cu dalta de percuție pentru sondaje adânci.

«»»1908 - Lazar Edeleanu: primul procedeu de rafinare a produselor petroliere cu bioxid de sulf din lume, procedeu care îi poartă numele.

«»»1908 - Acad. Nicolaie Vasilescu-Karpen: „pila Karpen”, care funcționează încă și produce curent electric, neîntrerupt, de aproape 100 de ani!

«»»1910, iunie - Aurel Vlaicu lansează primul avion din lume fuselat aerodinamic.

«»»1910 - Tache Brumărescu: mașina de tăiat sulf.

«»»1910 - Ștefan Procopiu: efectul circular al discontinuităților de magnetism.

«»»1910 - Gh. Marinescu: tratamentul paraliziei generale.

«»»1910 - Henri Coandă reușește primul zbor al unui avion cu reacție (fabricație proprie).

«»»1910 - Ioan Cantacuzino: „fenomenul Cantacuzino” (aglutinarea unor microbi).

«»»1913 - 1916 - Ioan Cantacuzino: vaccinarea antiholerica (metoda Cantacuzino).

«»»1916 - D. Danielopolu: acțiunea hipertensivă a digitalei.

«»»1918 - Gogu Constantinescu întemeiază o nouă știință: sonicitatea.

«»»1919 - Ștefan Procopiu: unitatea elementară de energie magnetică (magnetonul).

«»»1920 - Emil Racoviță pune bazele Institutului de Speologie Cluj (primul din lume).

«»»1920 ing. Gheorghe Botezatu - a calculat traiectoriile posibile Pământ - Lună, folosite la pregătirea programelor "Apollo" (al căror părinte a fost sibianul Herman Oberth); el a fost și șeful echipei de matematicieni care a lucrat la proiectul rachetei "Apollo" care a dus primul om pe Lună.

«»»1921 Aurel Persu - automobilul fără diferențial, cu motor în spate (de forma "picăturii de apă").

«»»1921 Nicolae Paulescu - descoperă insulina; pentru ca era un anti-mason virulent, Premiul Nobel l-au primit canadienii F. Banting și J.R.J. McLeod pentru aceasta descoperire...

«»»1921 Ștefan Procopiu - Fenomenul Procopiu (depolarizarea luminii).

«»»1922 C.Levaditi și Sazevac - bismutul ca agent terapeutic împotriva sifilisului. .

«»»1925 Traian Vuia - generatorul de abur cu ardere în cameră închisă și cu

vaporizare instantanee.

«»»1930 Elie Carafoli - avionul cu aripă joasă.

«»»1933 Henri Coandă - aerodina lenticulară (farfuria zburătoare).

«»»1938 Henri Coandă - efectul Coandă.

«»»1938 Henri Coandă - discul volant.

«»»1952 la ființă Institutul Național de Geronto-Geriatrie „Dr. Ana Aslan”, primul institut de geriatrie din lume, model pentru țările dezvoltate, prin asistență clinică și cercetare. „Ana Aslan” are, anual, mii de pacienți. Efectele terapiei Aslan asupra îmbătrânirii au convins încă de la început, aducând institutului pacienți cu nume celebre: Tito, de Gaulle, Pinôchet, Chaplin, Claudia Cardinale, prințese, conți și directori ai unor mari bănci ale lumii. Renumele produselor "Aslan" a trecut și Oceanul, John Kennedy recurgând, pentru o afecțiune a coloanei vertebrale, la un tratament la domiciliu cu "Gerovital".

«»»O mențiune specială facem pentru Ștefan Procopiu, fizician de renume mondial, doctor honoris causa al mai multor universități, membru al Academiei Române, întemeietorul școlii românești de magnetism, om de mare ținută profesională, de înaltă atitudine civică și patriotism. În 1919, plecând de la teoria cuantelor a lui Max Planck, calculează valoarea magnetonului teoretic (unitatea elementară de energie magnetică), astăzi cunoscut ca "magnetonul Bohr-Procopiu". În 1921 descoperă fenomenul de depolarizare a luminii în suspensii și coloizi, denumit fenomenul Procopiu, urmat în 1930 de efectul Procopiu, în magnetism. Propus spre acordarea premiului Nobel pentru fizică de către comisia de recomandări în urma dovedirii teoretice a existenței magnetonului, a fost privat pe nedrept de distincție, aceasta fiindu-i înmănată savantului danez Niels Bohr, deși descoperirea a fost anunțată întâi de român.

«»»O sincronicitate uimitoare a fost sesizată de unele persoane: vehiculul descris de profetul biblic Ezechiel a fost asemuit cu ingenioasele centuri zburătoare testate de americani în 1961, dar, deși americanii au fost creditați ca autori ai invenției, adevăratul inventator este Justin Capra care, în 1958 a proiectat, realizat și zburat cu un astfel de aparat. Acum, acest aparat a fost îmbunătățit și este folosit (cu o autonomie de 30-40 minute) pentru salvarea rapidă de pe platformele marine și pentru supravegherea zonelor forestiere.

«»»Un crater de pe luna poartă numele lui... Spiru Haret. Aceasta deoarece savantul roman a demonstrat ca axa mare a elipsei pe care se deplasează Pământul în jurul soarelui este de o mărime variabilă, creând premisele de bază ale astrofizicii moderne.

«»»Mai putem semna existența unor personalități, adevăratele "vârfuri de talie universală" apărute dintre minoritățile din România, în toate domeniile. Un exemplu de prim rang: prof. Herman Oberth, un sas din Sibiu, considerat "părintele navigației spațiale" și, de asemenea, profesorul lui Werner von Braun, șeful programului rachetelor americane "Saturn".

ALTE REALIZĂRI ROMÂNEȘTI:

- «»»Stefan Odobleja - Părintele ciberneticii generalizate .
- «»»Timișoara - primul oraș european cu iluminat stradal cu energie electrica (noiembrie 1884).
- «»»Grigore Antipa – savant naturalist, inventatorul dioramelor (19 12).
- «»»Ion Agârbiceanu – primul laser cu gaz (heliu-neon) cu radiație infraroșie (1962).
- «»»Dumitru Daponte - inventatorul modalității de proiectare a filmului în relief.
- «»»Iulius Popper - inventatorul unui dispozitiv pentru recoltarea aurului din apa mării; în plus este cel care a dat denumiri românești unor locuri din Țara de Foc (Sinaia, Ureche, Lahovary, Rosetti).
- «»»Aurel Persu - a stabilit că automobilul cu cele mai corecte forme aerodinamice trebuie să fie proiectat având forma unei picături de apă, în cădere. General Motors precum si Ford au făcut propuneri pentru achiziționarea patentului.
- «»»Anghel Saligny - construiește în premieră mondială, la Brăila si Galați , silozuri din beton armat (pentru poduri).
- «»»Eliza Leonida Zamfirescu - prima femeie inginer din lume.
- «»»Smaranda Brăescu – una dintre primele femei parașutist din lume, deținătoare a mai multe recorduri mondiale în domeniu.

[va urma]

DIN GAZETA DE PERETE...

Care-i diferența dintre o vacă albă și una neagră? Vaca albă face *muuu* pe când vaca neagră face *muuu, man!*

6 ADEVĂRURI ÎN VIAȚĂ: 1. nu poți să îți atingi toți dinții cu limba // 2. toți idioții încearcă după ce citesc asta // 3. primul adevăr e o minciună // 4. zâmbești acum pentru că ești un idiot // 5. vei da mai departe asta unui alt idiot // 6. încă mai ai un zâmbet pe față...

Pesimistul vede într-un tunel întunericul,
Optimistul vede lumina de la capătul lui,
Realistul vede luminile trenului care vine,
Mecanicul de locomotiva vede trei idioți pe sine.

Un cetățean se duce la doctor să-i facă o radiografie la plămâni. Doctorul: - *Domnule, iată radiografia. Am 2 vești... una bună și una proastă.* Pacientul: - *Care e vestea proastă?* Doctorul: - *După cum puteți vedea, aveți o tumoră foarte mare la plămâni.* Pacientul: - *Și aia bună?* Doctorul: - *Se poate rezolva în Photoshop.*

Dacă Adam și Eva ar fi fost chinezi, am fi fost și acum în Rai pentru că aceștia ar fi ignorat mărul și ar fi mâncat șarpele...

BLOBITECTURA (BLOBISMUL)

» MARILENA GEORGESCU

București

Atunci când ne gândim la o casă, avem în minte, de regulă, o anumită imagine: mai multe camere, fiecare având pereți, podea și plafon. Clădirea, proiectată bineînțeles de un arhitect, trebuie să fie de o formă mai mult sau mai puțin regulată, să aibă forme clare și unghiuri drepte.

Una dintre direcțiile arhitecturii contemporane urmărește contrazicerea sistematică a tuturor presupunerilor obișnuite despre ce este o clădire și anume, renunțarea la forma rectangulară a spațiilor construite, în favoarea formelor rotunjite, organice. Volumele nu mai rezultă din intersecția poliedrelor simple, ci din unirea unor corpuri aducând mai degrabă cu celule văzute la microscop. Interioare ca într-un film expresionist, în care

culoarele devin tuburi, iar camerele, sfere sau ovoide deformate. Planele nu se mai intersectează, ci curg unul într-altul; totul pare gândit pentru ființe mai puțin constrânse de legea gravitației, încât susul și josul devin noțiuni relative. Și acesta este doar începutul. În *arhitectura bloburilor*, cum este numit acest curent, volumele sunt generate nu de imaginația arhitecților, ci de programe ai căror parametri sunt introduși de factorul uman. Forme prea complexe pentru a putea fi puse pe hârtie devin astfel posibil de proiectat și, într-un final, de pus în operă.

Cuvântul *blob*, deși amintește de filmele SF ale anilor '50, este un termen care ține de era computerului, fiind acronimul pentru Binary Large Object. Softul bazat pe acest concept informatic a stat la baza multor dezvoltări noi în design și arhitectură. Numele a prins însă și a ajuns să fie aplicat pentru orice design bazat pe forme organice, indiferent dacă a fost generat de calculator sau nu. Predecesorii curentului *blobitecturii* încep încă de la Gaudi și arhitectura lui organică, însă doar computerul a făcut posibilă dezvoltarea deplină a acestei direcții în design. Fundamentele ingineriei structurale a bloburilor au fost puse în urmă cu peste 40 de ani de Buckminster Fuller cu ale lui sfere geodezice, astfel încât proiectele de acest fel sunt realizabile, chiar dacă de multe ori la un cost prohibitiv. Și într-adevăr, designurile de clădiri-blob realizate în practică au fost întotdeauna investiții de mare amploare, finanțate de guverne, pentru a găzdui muzee, pavilioane sau biblioteci. Influențe din arhitectura bloburilor apar și în designul interior. Însă nu este totul perfect: clădirile trebuie, încă, să lupte cu gravitația, materialele de construcție se fac în profile ortogonale, primăriile sunt conservatoare în acordarea de permise de construire, iar munca de construcție este făcută, în continuare, de oameni, nu de roboți. Bloburile sunt, deocamdată, ineficiente, scumpe și complicate de construit. Ceea ce înseamnă că, cel puțin în viitorul apropiat, va fi dificil pentru designul bazat pe bloburi să părăsească ecranul calculatorului și școlile de arhitectură și să intre în lumea reală a construcțiilor de zi cu zi. Dar perspectivele sunt promițătoare și mai ales uimitoare.

»» PROF. MARIUS ZGOVANCU

Grupul Școlar Energetic Nr.1 – Târgu Jiu

Elevii liceului nostru au participat la competițiile sportive școlare din cadrul Olimpiadei Naționale a Sportului Școlar, competiții organizate de Ministerul Educației, Cercetării și Tineretului în colaborare cu Inspectoratele Școlare Județene. A fost o participare numeroasă, mulți elevi dovedind calități apropiate de cele ale sportivilor. Întrecerile s-au desfășurat pe ramuri sportive, atât între băieți, cât și între fete.

Ramurile de sport unde au fost angrenați elevii sportivi ai liceului și la care au participat, faza județeană: Șah (Fete/Băieți); Baschet (B); Handbal (F/B); Volei (F); Fotbal (B); Tenis de masă (F/B); Atletism (F/B).

Comportamentul elevilor pe timpul competițiilor a fost exemplar, ceea ce ne aduce în față frumoasa obligație de a-i felicita. Participarea la competiții a fost mulțumitoare, găsind în dăruirea elevilor semne care ne fac să sperăm în poziții mai bune, în clasamentele de profil.

Printre elevii remarcați se numără: HANDBAL FETE »» Butan Mariana (11B) , Virjan Aurelia (13 F), Ibineanu Daniela (9D), Vlădoiu Ramona (10D); // VOLEI FETE »» Tâmplaru Ana Maria (IXC), Șerban Flavia (IX A); // BASCHET BĂIEȚI »» Cîmpoeru Vasile (12A), Jugravu Alexandru (11C), Cochină Bogdan (9A), Mitu Bogdan (9B); // HANDBAL BĂIEȚI »» Cîmpoeru Vasile (12A), Dănășel Mihai (IXC), Sirbu Mihnea (10A), Peptenuș Alin (9C); // FOTBAL BĂIEȚI »» Popescu Cristian (11B), Doldur Ștefan (12C), Ianăș Laurențiu (11B), Lăcătușu Daniel și Brînzan Vlad (11C). Cei nominalizați au avut contribuția lor la participarea echipelor reprezentative, lăsând plăcuta impresie că, printr-o pregătire corespunzătoare, pot reprezenta cu cinste liceul nostru la competițiile viitoare.

Le mulțumesc, în nume personal, tuturor celor care au înțeles ideea de mișcare și activitate sportivă și sper ca în anii viitori să avem rezultate mai bune, iar participarea elevilor să fie mai mare și dedicată. Pe viitor, aștept sugestii pentru rubrica sportivă a revistei noastre.

**CITIUS,
ALTIUS, FORTIUS!**

GȘ ENERGETIC NR.1 – TÂRGU JIU: Echipa de Fotbal

MAI este a cincea lună a anului în calendarul Gregorian și una dintre cele șapte luni gregoriene cu o durată de 31 de zile. Mai începe (astrologic) cu soarele în semnul Taurului și sfârșește în semnul Gemenilor. Din punct de vedere astronomic, luna mai începe cu soarele în constelația Berbecului și se sfârșește cu soarele în constelația Taurului. Numele lunii mai (latină: Maius) vine de la denumirea majores dată de Romulus senatorilor romani. Grecii numeau luna mai Thargelion. În România, luna mai, popular, se numește Florar. Pe ogoare, în livezi, grădini și podgorii activitatea este în toi, iar turmele de oi, cirezile de vite și prisăcile dau randament maxim. În nici un an nici o altă lună nu începe cu aceeași zi a săptămânii ca luna mai.

S-AU NĂSCUT...

«**1 MAI** 1896: Mihai Ralea, sociolog, psiholog, eseist și om politic, membru al Academiei Române (d. 1964) // 1962: Maia Morgenstern, actriță «**5 MAI** 1968: Mihai Leu, deținător al Cupei Centurii Intercontinentale la box «**9 MAI** 1895: Lucian Blaga, poet, dramaturg, filozof și eseist român (d. 1961) // 1939: Ion Țiriac, jucător de tenis român, om de afaceri «**12 MAI** 1916: Constantin Ciopraga, critic și istoric literar român «**21 MAI** 1880: Tudor Arghezi (Ion N. Theodorescu), poet, prozator și publicist român (d. 1967) «**23 MAI** 1871: Garabet Ibrăileanu, critic, istoric și teoretician literar (d. 1936) // 1942: Gabriel Liiceanu, eseist și filosof «**24 MAI** 1954: Florin Iaru, poet român «**25 MAI** «**1933**: Eugen Simion, critic literar, eseist, filolog, editor, profesor universitar, președinte al Academiei Române (1998 – 2006) «**26 MAI** 1916: Vintilă Corbul, scriitor român, (d. 2008) «**31 MAI** 1954: Nicu Alifantis, solist vocal, instrumentist, compozitor.

www.impulsenergetic.wordpress.com

IMPULS
ISSN 1841-3757

**Acest număr apare
cu sprijinul**

ASOCIAȚIA CULTURALĂ
SEMN

**Tiparul a fost
executat la**

PRINTXPERT
CRAIOVA